

ПРАВООХОРОНА У КОНТЕКСТІ АКТУАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ТА КРИМІНАЛІСТИКИ

УДК 343.985

DOI: 10.32782/2078-3566/2025-5-18

Ігор ПИРІГ©
доктор юридичних наук,
професор

**Сергій
ПРОКОПОВ**©
старший викладач

**Максим
ХАДЖИЙСЬКИЙ**©
здобувач вищої освіти

*(Дніпровський державний університет
внутрішніх справ, м. Дніпро, Україна)*

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ТАКТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ДОПИТУ ПІДОЗРЮВАНОГО ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ СУТЕНЕРСТВА

Стаття розкриває організаційно-тактичні засади допиту підозрюваного під час розслідування сутенерства. Визначається, що допит підозрюваного є ключовим інструментом здобуття перевіреної інформації, встановлення його винуватості, ролі у злочинній групі та викриття каналів фінансування діяльності із втягнення особи у заняття проституцією, організації місць розпусти та звідництва.

Окреслено підготовчі дії до проведення допиту: аналітичний перегляд матеріалів, профілювання особи, планування запитань, забезпечення технічної фіксації та участі необхідних суб'єктів: захисника, перекладача, психолога. На робочому етапі акцент зроблено на встановленні психологічного контакту, поетапному висвітленні інкримінованого епізоду, деталізації обставин: вербування, логістика, канали зв'язку, розподіл прибутків, застосування тактичних прийомів: цілеспрямоване пред'явлення доказів, демонстрація показань співучасників, одночасні допити, контроль суперечностей, використання внутрішніх конфліктів групи, рефлексивні техніки, моніторинг невербальних реакцій і відеофіксація. Запропоновано перелік запитань для різних учасників правопорушення та тактичні прийоми перевірки правдивості показань

Ключові слова: кримінальне правопорушення, сутенерство, підозрюваний, доказування, слідча (розушукова) дія, допит, криміналістична тактика.

© І. Пиріг, 2025

ORCID iD: <https://orcid.org/0009-0007-0645-8417>
ihor.pyrih@dduvs.edu.ua

© С. Прокопов, 2025

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-7247-5780>
serhii.prokopov@dduvs.edu.ua

© М. Хаджийський, 2025

ORCID iD: <https://orcid.org/0009-0009-0324-846X>
Olemnieu@gmail.com

Постановка проблеми. Сутенерство або втягнення особи в заняття проституцією (ст. 303 КК України) є на сьогодні одним з небезпечних злочинів проти моральності. За даними Офісу Генерального прокурора України, за січень-листопад 2025 року зареєстровано 168 таких правопорушень. При цьому лише у 92 випадках правопорушникам повідомлено про підозру, тобто нерозкритими залишається 46% вказаних кримінальних правопорушень. Актуальність теми зумовлена зростанням латентності сутенерства, підвищеними ризиками сексуальної експлуатації людини в умовах масштабних переміщень населення у зв'язку з воєнним станом.

Допит підозрюваного є ключовим інструментом здобуття перевірної інформації, встановлення його винуватості, ролі у злочинній групі та викриття каналів фінансування діяльності із втягнення особи у заняття проституцією, організації місць розпусти та звідництва. Водночас тактичні помилки під час допиту породжують процесуальні ризики визнання недопустимості доказів, сприяють порушенню права на захист. Це потребує оновлення організаційно-тактичних підходів з урахуванням норм КПК України, практики ЄСПЛ, гендерної рівності, а також специфіки роботи з цифровими слідами (месенджери, платформи оголошень тощо), що є важливими у доказуванні даної категорії кримінальних правопорушень.

Аналіз публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми. Вагомий і аргументований внесок у становлення та опрацювання питань, пов'язаних із тактичними особливостями проведення допиту підозрюваного, в тому числі під час розслідування сутенерства, зроблено низкою науковців, серед яких варто відзначити Є. Буждиганчук, В. Весельського, М. Єфімова, В. Журавля, Д. Кирюху, В. Коновалову, М. Куратченка, В. Лазарева, В. Маляріву, М. Салтєвського, Р. Степанюка, К. Чаплинського, Ю. Чорноус, В. Шевчука, В. Шепітька та інших.

Мета статті полягає у науковому обґрунтуванні та розробленні організаційно-тактичних засад допиту підозрюваного у кримінальних провадженнях щодо сутенерства, спрямованих на одержання релевантної, допустимої й достовірної інформації при безумовному дотриманні прав людини. Досягнення мети передбачає аналіз алгоритмів підготовки, проведення та фіксації допиту, адаптованих до типових слідчих ситуацій і моделей протидії, з урахуванням міжвідомчої взаємодії, а також вимог КПК України та практики ЄСПЛ.

Виклад основного матеріалу. Допит виступає провідним процесуальним інструментом у досудовому розслідуванні та належить до найчастіше застосовуваних і найінформативніших джерел відомостей у кримінальному провадженні. Це повною мірою стосується і проваджень щодо сутенерства, адже саме під час допиту формуються ключові фактичні дані, що забезпечують належну доказову основу для подальших процесуальних кроків, дають змогу висунути обґрунтовані слідчі версії та структуровано спланувати наступні етапи розслідування [9, с. 165]. Іншими словами, результати допиту визначально впливають на вектор і темп розслідування в зазначеній категорії кримінальних проваджень.

Одразу після встановлення місця надання сексуальних послуг і затримання сутенера, повій та інших учасників угруповання допит слід проводити без зволікань. Така оперативність дає слідчому змогу зірвати потенційні домовленості між співучасниками, максимально використати ефект раптовості та позбавити підозрюваних часу на організацію протидії слідству.

Варто підкреслити, що допит, як і інші слідчі (розшукові) дії, складається з трьох послідовних етапів: підготовчого, робочого та заключного. Підготовча стадія охоплює комплекс попередніх організаційних і тактичних кроків, а саме:

- накопичення та систематизацію вихідної інформації, релевантної предмету допиту;
- визначення переліку осіб, яких необхідно опитати;
- попереднє вивчення індивідуальних особливостей і процесуального статусу допитуваного;
- обрання способу виклику та встановлення раціональної черговості проведення допитів;
- підготовку приміщення і належних умов для проведення слідчої (розшукової) дії;
- залучення за потреби третіх осіб (захисника, перекладача, психолога, законного представника тощо);
- визначення та перевірку технічних засобів фіксації перебігу допиту;

– складання детального плану проведення слідчої (розшукової) дії [3, с. 399-402].

У межах досудового розслідування фактів сутенерства та втягнення у проституцію до кола потенційно допитуваних осіб зазвичай відносять такі категорії:

- особу, яка повідомляє про спроби залучення її до проституції;
- клієнтів, які користуються або користувались інтимними послугами;
- виконавця чи виконавицю сексуальних послуг;
- диспетчера чи оператора «офісу» або call-центру, що координував замовлення;
- водія або перевізника, який доставляв осіб, залучених до проституції, до місця зустрічі з клієнтом;
- організатора, який керував схемою надання таких послуг [5, с. 219-221].

Останні три зазначені групи осіб у межах таких кримінальних проваджень, як правило, набувають процесуального статусу підозрюваних.

Спираючись на позицію В. Ю. Шепітька, серед ключових цілей допиту доцільно виокремити:

- 1) здобуття доказової інформації у конкретному кримінальному провадженні;
- 2) встановлення фактичної, неупередженої картини події;
- 3) перевірку висунутих слідчих версій;
- 4) з'ясування обставин підготовки, вчинення та приховування кримінального правопорушення;
- 5) ідентифікацію чинників, що сприяли або, навпаки, перешкоджали реалізації злочинного наміру;
- 6) одержання відомостей щодо особи правопорушника та його кола зв'язків;
- 7) ініціювання та реалізацію профілактичних заходів тощо [4, с. 218].

Реалізація зазначених завдань забезпечує встановлення істини у провадженні, уточнення та коригування уявлень щодо можливої особи правопорушника, а також слугує підґрунтям для планування подальших слідчих (розшукових) дій у провадженнях, кваліфікованих за ст. 303 КК України.

Слідчим варто докладати максимум зусиль для встановлення осіб, налаштованих на взаємодію зі слідством і готових визнати провину, навіть частково. Залучення таких фігурантів суттєво підвищує результативність обшуків, одночасних допитів та інших процесуальних заходів і дає змогу здобувати прямі докази участі конкретних осіб в організації злочинної діяльності.

Серед першочергових підготовчих кроків до допиту у провадженнях щодо сутенерства та втягнення у зайняття проституцією вирішальне місце посідає ґрунтовне вивчення особистості допитуваного. Як підкреслює В. Гвоздюк, така попередня оцінка дає уповноваженій особі змогу зрозуміти, як саме формуватимуться показання, спрогнозувати можливу модель поведінки під час слідчої (розшукової) дії та підібрати оптимальну тактичну лінію допиту [1, с. 102]. Такі відомості можуть надходити з матеріалів кримінального провадження, показань інших учасників процесу, документів, що характеризують особу, а також з оперативних джерел інформації.

Доцільно окреслити коло запитань, адресованих окремим групам підозрюваних, а також перелік відомостей, що слідчий має з'ясувати під час допиту підозрюваних і свідків. Зокрема, щодо особи, яка телефоном приймала замовлення на інтимні послуги, потрібно встановити:

- з якого часу вона працює в цьому місці, виконує функції оператора та які саме обов'язки на неї покладені;
- яким чином потрапила на цю посаду і чи усвідомлювала характер роботи;
- хто є її безпосереднім керівником і яку винагороду вона отримувала;
- який номер телефону обслуговує, кому передає отримані заявки, як організовано зв'язок із сутенером і клієнтами;
- хто ще задіяний у діяльності офісу та які функції виконують інші працівники;
- особливості режиму роботи (тривалість зміни, середня кількість дзвінків, тарифікація послуг тощо) [5, с. 222].

Цей перелік може бути розширено з урахуванням предмета допиту, зокрема для з'ясування таких питань: виникнення злочинного наміру; дані про об'єкт посягання, мотиви та ставлення до наслідків; способи підготовки та реалізації кримінального правопорушення, послідовність дій та методи маскування; час, місце, обстановка і

механізм учинення; відомості про правопорушника; умови, за яких допитуваний спостерігав події чи предмети; психічний і фізичний стан у момент сприйняття та після нього; загальна здатність сприймати, запам'ятовувати й відтворювати інформацію; чинники, що сприяли або перешкоджали кримінальному правопорушенню; формування організованої групи та характер її діяльності; виявлення психологічної та функціональної структури об'єднання (якісний склад, рівень організованості), розподіл ролей; чисельність учасників під час кожного епізоду, конкретні дії кожного, наявні навички володіння зброєю та прийомами боротьби; встановлення осіб, які прямо не брали участі, але були обізнані про підготовку, вчинення або приховування; наявність корупційних контактів і зв'язків з іншими злочинними групами; способи протидії слідству, вплив на потерпілих, свідків та учасників, які дають правдиві показання; внутрішні конфлікти, суперечності та розбіжності в групі; механізми легалізації доходів і відтворення діяльності; встановлення осіб, які залишилися на волі й продовжують злочинну активність або координують єдину «лінію захисту» [10, с. 210].

У провадженнях цієї категорії, окрім встановлення події кримінального правопорушення та винних осіб, предмет доказування включає також: ідентифікацію місць надання сексуальних послуг, об'єднаних у спільну мережу; з'ясування каналів зв'язку та способів конспірації; визначення принципів розподілу отриманих прибутків; виявлення корупційних зв'язків у правоохоронних органах.

Як слушно зауважують окремі дослідники, під час допиту перевізника (таксиста), який доставляв повію до клієнта, необхідно враховувати, що такий водій не завжди є учасником організованого угруповання, що здійснює сутенерство. Якщо ж чітко встановлено його співучасть, слід з'ясувати, зокрема: від якого часу він виконує функції перевезення та за яких обставин прийшов на цю «роботу»; склад злочинної структури: хто організатор і сутенер, які інші водії залучені, скільки виконавців сексуальних послуг працює (уточнювати анкетні дані осіб, про яких ідеться); яким способом надходили завдання на перевезення (канал комунікації, хто саме інформував); чи входило до його обов'язків приймати розрахунок за інтимні послуги від клієнтів, у якому розмірі, кому передавав кошти та яку частку залишав собі; коли саме отримав повідомлення про поїздку, від кого і з якого номера; звідки забирив повію, чи була вона одна; куди саме доставив, хто її зустрічав; хто здійснював оплату, кому саме і яку суму було передано тощо [6, с. 306].

Обставини, що підлягають доказуванню, потрібно розглядати з поділенням на чотири взаємопов'язані блоки обставин: докримінальні, що передують події; ті, що безпосередньо стосуються правопорушення, тобто які характеризують злочинну діяльність; післякримінальні, що пов'язані з наслідками та поведінкою учасників після вчинення; а також паралельні події, що розгортаються синхронно й можуть впливати на перебіг і оцінку доказів [2, с. 144-148]

У цій ситуації принципово важливо забезпечити добровільність надання показань. З метою викриття неправдивих свідчень М. Панов пропонує дієвий тактичний прийом, а саме максимально детально зафіксувати розповідь підозрюваного про подію саме того дня, коли було вчинено правопорушення, і запропонувати йому підписати цю частину протоколу. Логіка така, що люди зазвичай не утримують у пам'яті дрібні деталі кожного дня, запам'ятовуючи насамперед незвичні епізоди. День кримінального правопорушення належить до таких, тож запам'ятовується краще. Крім того, продумуючи алібі, підозрюваний свідомо фіксує у пам'яті обставини, пов'язані з подією. На наступному етапі допиту слідчий може поставити питання: чому саме цей день респондент відтворює з винятковою точністю, тоді як попередні та наступні пам'ятає частково. Подібний контраст зазвичай дозволяє викрити навмисну фальсифікацію та спонукає підозрюваного визнати неправдивість окремих тверджень [7, с. 195].

Допит організатора чи сутенера є одним із найскладніших елементів розслідування, оскільки в переважній більшості випадків така особа категорично заперечує свою участь у злочинній діяльності та намагається мінімізувати власну роль. За умов повного або часткового заперечення доцільно застосовувати описані тактичні прийоми детальної фіксації показань щодо дня вчинення діяння та подальшої перевірки їх на внутрішню узгодженість. Якщо ж підозрюваний готовий давати свідчення і не заперечує вини, структуру допиту варто вибудовувати поетапно: спершу з'ясувати обставини, безпосередньо пов'язані з інкримінованим фактом, а вже потім переходити до інших епізодів злочинної діяльності.

У такому форматі необхідно встановити, зокрема:

- коли саме та за яких обставин він розпочав займатися сутенерством;
- чи діяв одноосібно, чи у взаємодії з іншими особами; якщо так – хто входив до кола співучасників і яку функцію виконував кожен: пошук і вербування повій; розміщення оголошень у ЗМІ та мережі Інтернет; приймання замовлень від клієнтів; організація перевезення до місця зустрічі; забезпечення фізичної охорони тощо;
- скільки епізодів звідництва було реалізовано (орієнтовна кількість, періодичність, тривалість схеми);
- якою була вартість наданих сексуальних послуг, який порядок і форма розрахунків застосовувалися, у який спосіб і між ким розподілявся отриманий прибуток;
- як підтримувався зв'язок між учасниками: канали комунікації, встановлені правила конспірації, черговість та маршрути передавання інформації тощо;
- чи існували будь-які «легальні» прикриття для злочинної діяльності: формальні посади, суб'єкти господарювання, орендні або сервісні договори, інші види маскування;
- чи залучалися до схеми посадові особи правоохоронних органів або органів державної влади, а також характер і зміст таких контактів [2, с. 150-154].

Одним із ефективних тактичних прийомів у ситуації затримання кількох співучасників кримінального правопорушення є визначення послідовності їх допиту. Найдоцільніше починати з осіб, які відігравали допоміжну або другорядну роль у злочинній діяльності, відзначаються позитивними характеристиками та меншою мірою зацікавлені у приховуванні фактів. Такий підхід дозволяє отримати об'єктивні та правдиві свідчення, що надалі можуть бути використані для перевірки показань інших учасників групи та викриття організаторів кримінального правопорушення.

Серед організаційно-тактичних аспектів допиту учасників кримінального провадження у справах про сутенерство та втягнення в проституцію ключову роль відіграє цілеспрямоване застосування тактичних прийомів. Особливо результативним інструментом у цьому контексті є одночасний допит двох і більше вже опитаних осіб, що дозволяє безпосередньо зіставити версії, локалізувати суперечності та оперативно перевірити деталі. Тому на робочій стадії доцільно заздалегідь визначити арсенал прийомів, які можуть бути використані під час самого допиту. У провадженнях цієї категорії практично застосовують, зокрема, такі тактичні прийоми:

- налагодження стійкого психологічного контакту з допитуваним як передумови довірливої комунікації;
- формування в допитуваного усвідомлення користі співпраці зі слідством і необхідності правдивих свідчень;
- раптове, без попередження, пред'явлення речових доказів для нейтралізації заздалегідь заготовлених пояснень;
- уважний моніторинг невербальної поведінки та реакцій, коректне спонукання до розкаяння через акцент на внутрішньому конфлікті щодо вчинених дій;
- професійне використання внутрішніх конфліктів і протиріч у структурі організованої групи;
- демонстрація показань співучасників, потерпілих і свідків для перевірки узгодженості розповідей;
- підтримання динамічного темпу опитування з одночасною детальною конкретизацією фактів для виявлення їх непослідовності;
- цілеспрямоване фокусування на неправдивих або сумнівних фрагментах показань;
- створення у допитуваного уявлення про широку обізнаність слідчого щодо обставин справи;
- застосування «рефлексивних» прийомів, що змушують респондента переосмислювати власну позицію;
- використання технічної фіксації, зокрема відеозапису, не тільки як засобу додаткової фіксації, а й як інструменту контролю та фіксації психофізіологічних реакцій допитуваного [8, с. 128].

Серед дієвих інструментів отримання правдивих показань Г. Чорний виділяє цілеспрямоване пред'явлення доказів [11, с. 581]. Ефективність цієї дії підсилюється, коли допитуваному чітко пояснюють процесуальне значення кожного доказу та аргументовано доводять, що обрана ним лінія поведінки є для нього ризикованою і невигідною. Важливо

допомогти особі усвідомити реальний процесуальний контекст: стадію розслідування, її власний статус і можливі наслідки різних моделей поведінки. Водночас для запобігання й подолання приховування інформації доцільно застосовувати прийом формування у допитуваного уявлення про ширший, ніж він припускає, обсяг, значущість і зміст доказового масиву, що перебуває у розпорядженні слідчого [10, с. 356–359]. Це посилює мотивацію до співпраці, робить безплідними заздалегідь підготовлені версії допитуваного та сприяє отриманню правдивих показань.

Висновки. Узагальнюючи, можемо відзначити, що ефективний допит підозрюваного у провадженнях щодо сутенерства є системною слідчою (розшуковою) дією, що поєднує належну підготовку, чітку організацію та вивірену тактику з безумовним дотриманням прав людини та вимог КПК України та практики ЄСПЛ. Результативність слідчої (розшукової) дії у даному випадку забезпечують невідкладність її проведення після затримання, ретельний аналіз матеріалів кримінального провадження, вивчення особистості фігуранта, залучення необхідних учасників і технічна фіксація. На робочому етапі ключовими залишаються встановлення психологічного контакту, поетапне висвітлення інкримінованого епізоду, деталізація обставин (вербування, логістика, канали зв'язку, фінансові потоки), а також структуроване пред'явлення доказів із поясненням їхнього процесуального значення. Високу доказову інформацію можна отримати шляхом: проведення одночасних допитів, демонстрацією показань співучасників; контролем суперечностей, що виникають у співучасників допиту; використання внутрішніх конфліктів групи, фіксацією технічними засобами невербальних реакцій допитуваного.

Список використаних джерел

1. Гвоздюк В. В. Тактика проведення слідчих (розшукових) дій з урахуванням практики Європейського суду з прав людини : дис. ... д-ра філос. : 12.00.09. Київ, 2021. 294 с.
2. Єфімов М. М. Розслідування злочинів проти громадського порядку та моральності: навч. посіб. 2-е вид., доп. і перероб. Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2018. 188 с.
3. Криміналістика : підруч. / Р. І. Благута, О. І. Гарасимів, О. М. Дуфенюк та ін. ; за заг. ред. Є. В. Пряхіна. 4-ге вид., перероб. і доп. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2023. 820 с.
4. Криміналістика : підруч. у 2-х т. Т. 1. / В. Ю. Шепітько, В. А. Журавель, В. О. Коновалова та ін. ; за ред. В. Ю. Шепітька. Харків : Право, 2019. 456 с.
5. Методика розслідування окремих видів злочинів : навч. посіб. / О. І. Гарасимів, О. М. Дуфенюк, О. В. Захарова та ін. ; за заг. ред. Є. В. Пряхіна. 2-ге вид., перероб. та допов. Львів: ЛьвДУВС, 2019. 312 с.
6. Методика розслідування окремих видів злочинів, підслідних органам внутрішніх справ : навч. посіб. / О. В. Валок, Р. І. Благута, О. М. Гумін та ін. / ; за заг. ред. Є. В. Пряхіна. Львів : ЛьвДУВС, 2011. 324 с.
7. Настільна книга слідчого / М. П. Панов, В. М. Шепітько, В. О. Коновалова та ін. 3-є вид., перероб. і доп. Київ : Вид. дім. «Ін Юре», 2011. 736 с.
8. Пиріг І. В., Кайко В. І., Варданян Л. К. Можливості використання науково-технічних засобів при допиті. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2018. № 3 (96). С. 126–131. DOI: <https://doi.org/10.31733/2078-3566-2018-4-126-131>.
9. Пиріг І. В. Поняття та характеристика етапів розслідування в криміналістиці. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2021. Спец. вип. № 2. С. 163-168. DOI: <https://doi.org/10.31733/2078-3566-2021-6-163-168>.
10. Чаплинський К. О. Тактичне забезпечення проведення слідчих дій: монограф. Дніпропетровськ : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ ; Ліра ЛТД, 2010. 560 с.
11. Чорний Г. О., Кравець К. О. Психологічні особливості проведення допиту. *Юридичний науковий електронний журнал*. № 11/2023. С. 580-582. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-11/143>.

References

1. Hvozdyuk V. V. (2021) *Taktyka provedennya slidchykh (rozshukovykh) diy z urakhuvanniam praktyky Yevropeys'koho sudu z prav lyudyny* [Tactics of conducting investigative (search) actions taking into account the practice of the European Court of Human Rights]: dys. ... d-ra filos. : 12.00.09. Kyiv. 294 p.
2. Yefimov M. M. (2018) *Rozsliduvannya zlochyniv proty hromads'koho poryadku ta moral'nosti* [Investigation of crimes against public order and morality]: navch. posibnyk. 2-e vyd., dop. i pererob. Dnipro: Dnipro. derzh. un-t vnutr. sprav, 188 p.
3. Kryminalistyka [Forensic science] : pidruch. / R. I. Blahuta, O. I. Harasymiv, O. M. Dufenyuk ta in. ; za zah. red. YE. V. Pryakhina. 4-te vyd., pererob. i dopov. L'viv: L'vivs'kyu

derzhavnyy universytet vnutrishnikh sprav, 2023. 820 p.

4. Kryminalistyka [Forensic science]. Pidruchnyk u 2 t. T. 1. / V. Yu. Shepit'ko, V. A. Zhuravel', V. O. Konovalova ta in. ; za red. V. Yu. Shepit'ka. Kharkiv : Pravo, 2019. 456 p.

5. Metodyka rozsliduvannya okremykh vydiv zlochyniv [Methods of investigation of certain types of crimes]: navch. posibnyk [O. I. Harasymiv, O. M. Dufenyuk, O. V. Zakharova ta in.]; za zah. red. YE. V. Pryakhina. 2-he vyd., pererob. ta dopov. L'viv : L'vDUVS, 2019. 312 p.

6. Metodyka rozsliduvannya okremykh vydiv zlochyniv [Methods of investigation of certain types of crimes], pidslidnykh orhanam vnutrishnikh sprav: navchal'nyy posibnyk. / O. V. Valok, R. I. Blahuta, O. M. Humin et al. ; za zah. red. Ye. V. Pryakhina. L'viv : L'vDUVS, 2011. 324 p.

7. Nastil'na knyha slidchoho [Investigator's Desk Book] / M. P. Panov, V. M. Shepit'ko, V. O. Konovalova et al. 3-tye vyd., pererob. i dop. Kyiv: Vyd. dim. «In Yure», 2011. 736 p.

8. Pyrih, I. V., Kayko, V. I., Vardanyan, L. K. (2018) Mozhlyvosti vykorystannya naukovotekhnichnykh zasobiv pry dopyti [Possibilities of using scientific and technical means during interrogation]. *Naukovyy visnyk Dnipropetrovs'koho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav.* № 3 (96), pp. 126–131. DOI: <https://doi.org/10.31733/2078-3566-2018-4-126-131>.

9. Pyrih, I. V. (2021) Ponyattya ta kharakterystyka etapiv rozsliduvannya v kryminalistytsi [Concept and characteristics of investigation stages in forensics]. *Naukovyy visnyk Dnipropetrovs'koho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav.* Special issue № 2, pp. 163–168. DOI: <https://doi.org/10.31733/2078-3566-2021-6-163-168>.

10. Chaplyns'kyi, K. O. (2010) Taktychne zabezpechennya provedennya slidchykh diy [Tactical support for conducting investigative action] : monohraf. Dnipropetrovs'k : Dniprop. derzh. un-t vnutr. sprav; Lira LTD, 560 p.

11. Chornyy, H. O., Kravets', K. O. (2023) Psykholohichni osoblyvosti provedennya dopytu [Psychological features of interrogation]. *Yurydychnyy naukovyy elektronnyy zhurnal.* № 11, pp. 580–582. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-11/143>.

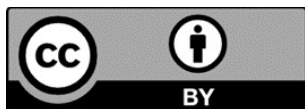
ABSTRACT

Ihor Pyrih, Serhii Prokopov, Maksym Khadzhyskiy. Organizational and tactical features of interrogating a suspect during a promotion investigation. The article reveals the organizational and tactical principles of interrogation of a suspect during the investigation of pimping, due to the increase in latency, digital transformation of criminal activity and increased risks of exploitation. The goal is to scientifically substantiate and systematize the algorithms for preparing, conducting and recording the interrogation, taking into account the requirements of the Code of Criminal Procedure of Ukraine, gender-sensitive approaches and the specifics of working with digital traces (messengers, payment transactions).

It is substantiated that the timeliness and suddenness of the interrogation after the detention minimizes the collusion of accomplices and increases the evidentiary return. Preparatory actions are outlined: analytical review of materials, profiling of the person, planning questions, ensuring technical recording and participation of the necessary subjects (defense attorney, translator, psychologist). At the working stage, the emphasis is on establishing psychological contact, gradually covering the incriminating episode, detailing the circumstances (recruitment, logistics, communication channels, distribution of profits), applying tactical techniques: targeted presentation of evidence, demonstration of accomplices' testimonies, simultaneous interrogations, control of contradictions, use of internal group conflicts, reflexive techniques, monitoring of non-verbal reactions and video recording.

A list of questions for different roles (operator, driver, performer, organizer) and approaches to verifying the veracity of the testimonies are proposed, in particular, a detailed recreation of the "day of the event". The subject of evidence is supplemented with network characteristics: places of service provision, channels of conspiracy, corruption connections, mechanisms for legalizing income. The emphasis is on coordinating the work of investigators, prosecutors, cyber units and victim support services for the rapid implementation of the results of the interrogation.

Key words: criminal offense, pimping, suspect, evidence, investigative (search) action, interrogation, forensic tactics.

Надійшла до редакції: 05.12.2025

Прийнято до друку після рецензування: 15.12.2025

Опубліковано: 31.12.2025